

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXVII. De Evangelii praedicatoribus qui etiam tum florebant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

A

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΖ΄.

Περί τῶν εἰσῆλθόντων διακονούντων Ἐυαγγελιστῶν.

Τῶν ἱερέων τετρας διαλαμψάντων, καὶ Κοδράτου ἡν. ὃν ἅμα ταῖς Φιλίππε θυγατρῶσι Θεοφιλικῶ χαρίσματι λόγῳ ἔχει διαπερῆσαι, καὶ ἄλλοι δὲ Ἰππὶ τῆτοις πλείους ἐγνωρίζοντο, καὶ τῆς δε, τῶ πρώτῳ τάξῳ τῆς τῶν Ἀποστόλων ἐπέχοντες διαδοχῆς· οἱ κ' αὖτε τηλικῶν δὲ ὄντες θεοπροπέεις μαθηταί, τῆς κ' πάντα τόπον τῶν ἐκκλησιῶν Θεοκαταβληθέντας ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων θεμελίους ἐπωκοδόμουν. ἀνέξοντες εἰς πλεον τὸ κήρυγμα, καὶ τὰ σωτήρια ἀπέμαθα τῆς τῶν βασιλείας ἀναπάσαν εἰς πλάτῃ Ἰππασίοντες τὴν οἰκονομίαν, καὶ γὰρ δὴ πλείοι τῶν τότε μαθητῶν, σφοδρότερον φιλοσοφίας ἐρωτοὶ πρὸς τῆς θεῖας λόγους τὴν ψυχὴν πληθύνοντες, τῶ σωτήριον πρότερον ἀπεπλήρουν Θεοκατέδωτον, ἐν δέσσει νέμοντες τὰς νόσας· ἔπειτα ἰδομένης σελήοντες ἐβρον ἐπέβλεπον Ἐυαγγελιστῶν, τοῖς ἐπιπάμπαν ἀνηκούσις ἔτ' ἰσσεως λόγους κηρύττειν τὸν Χριστὸν φιλοδιμύοντες, καὶ τὴν τῶν θεῶν Ἐυαγγελίων Θεοκατέδωτον γραφῶν. ἔτοιξ' ἰσσελίους τῆς πίστεως Ἰππῆνοις ποιτόποις αὐτὸ μόνον Θεοκατέδωτον ποιμνίας τε καὶ ἀνέξοντες ἔτερες, τῆτοις τε αὐτοῖς ἐξοκονομῶντες τὴν τῶν ἀσπῶν εἰσαχθέντων γεωργίαν, ἔτερας αὐτοῖ παλιν χώρας τε καὶ ἔθνη μέησαν, σὺ τῆ ἐκ Θεοῦ χάριτι καὶ συνεργίᾳ· ἐπεὶ καὶ ἰσσεῖς πνεύματος εἰσῆλθόντες δι' αὐτῶν πλείοις Θεοκατέδωτοι διδάμεις ἐνήργουν, ὡς τε διὰ πρώτης ἀκροάσεως, ἀδρόως ἀνταδρα πληθῆ Θεοθυμῶς τὴν εἰς τὸν τῶν ὄλων δημικρον ἐυσέβειαν αὐταῖς ψυχαῖς Θεοκατέδωτον ἀδωάτω δὲ ὄντες ἡμῖν ἀπάντας ἰσσε ὀνόματος ἀπαριθμῶντες, ὅσοι ποτε κ' τὴν πρώτῳ τῶν Ἀποστόλων διαδοχὴν ἐν ταῖς κ' τὴν οἰκονομίαν ἐκκλησιῶν γεγονῶσι ποιμένες ἢ καὶ Ἐυαγγελισταί, τῆτων εἰκότως ἰσσε ὀνόματος γραφῆ μόνων τὴν μνημῶν Θεοκατέδωτον, ὧν ἐκ νῦν εἰς ἡμᾶς δι' ἰσσε μνημάτων τῆς ἀποστολικῆς διδασκαλίας ἢ παραδόσις φέρεται.

CAPIT XXXVII.

De Evangelii Prædicatoribus qui adhuc ea ætate florebant.

Adem tempestate floruit etiam Quadratus, qui cum Philippi filibus prophetica gratia illustris fuisse memoratur. præter hos alii quoque complures eodem tempore viguerunt, inter Apostolorum successores principem obtinentes locum. Qui utpotè discipuli tantorum virorum admirabiles planè ac divini, ecclesiarum fundamenta quæ variis in locis Apostoli prius jecerant, additis ædificiis exstruxerunt: prædicationem evangelii magis ac magis promoventes, & salutaria regni cælestis semina per universum terrarum orbem latè spargentes. Siquidem plerique ex illius temporis discipulis, quorum animos ardentioris philosophiæ desiderio verbum divinum incenderat, Servatoris nostri præceptum jam antea expleverant, divisim inter egentes facultatibus suis. Deinde relicta patria peregrè proficiscentes, munus obibant Evangelistarum, iis qui fidei sermonem nondum audivissent, Christum prædicare, & sacrorum Evangeliorum libros tradere ambitiosè satagentes. Hi postquam in remotis quibusdam ac Barbaris regionibus fundamenta fidei jecerant, aliosque pastores constituerant, & novellæ plantationis curam iisdem commiserant, eo contenti ad alias gentes ac regiones, comitante Dei gratia ac virtute properabant. Quippè divini spiritus vis ac potentia, multa per eisdem miracula etiamtum operabatur. Adeo ut primà statim audita prædicatione, universi simul populi veri Numinis cultum promptissimo animo susciperent. Ceterum cum fieri nullo modo possit ut singulos nominatim recensamus, quotquot primis illis Apostolicæ successione temporibus per omnes orbis terrarum ecclesias Antistites aut evangelistæ fuerunt: eorum duntaxat nomina hic commemorare statuimus, quorum monumenta Apostolicam illorum doctrinam continentia adhuc supersunt.

Huc refertur Niciph. cat. l. 3.